

biedne, puste okienka – Twojej główki ciekawej nie było. Biedna Ty – i biedny ja! Dziś o piątej wieczorem jeszcze dalej od Ciebie odjadę – ale ufaj w Boga i ufaj memu boleśnemu sercu, że się do Ciebie znowu przybliżę... Mnie jeszcze raz pobłogosław w duchu i bądź ze mną zawsze nierozdzielna – umiłowana moja Matko [...].¹⁸

Wrocław pamięta

Wśród mieszkańców Wrocławia pamięć o wybitnym przedstawicielu polskiego romantyzmu pozostaje ciągle żywa. Potwierdzeniem tej pamięci jest:

1. Pomnik w parku imienia Wieszcza, znajdujący się przy alei także jego imienia. Pierwowzorem pomnika była rzeźba Wacława Szymanowskiego wykonana w 1909 roku, z pierwotnym zamiarem przekazania do Krzemieńca. Jej adaptacji w 1983 roku dokonał Andrzej Łętowski, a właściwy postument ze sjenitu i posąg z brązu, ważący 1400 kg, wykonany został w ZUT w Gliwicach w 1984 roku. Uroczystego odsłonięcia dokonał prof. Jan Dobraczyński 6 maja 1984 roku w obecności władz miasta, mieszkańców i delegacji 33. z 46. szkół, które wówczas nosiły imię Wieszcza.¹⁹

Fot. Anna Burnat

2. Tablica pamiątkowa na ścianie budynku, umieszczona na rogu ulicy Świdnickiej z pl. Kościuszki o treści: „Wrocław, 2 czerwca 1848. Jestem we Wrocławiu i chcę, aby tu Sally (jeśli być może) przyjechała... Juliusz Słowacki. W roku obchodu 150. rocznicy urodzin poety. Towarzystwo Miłośników Wrocławia 9 maja 1959.”²⁰

3. Imię i nazwisko Słowackiego uwieczniono także na tablicy: „Sławni goście, reprezentanci milionów, którzy odwiedzili Piwnicę Świdnicką w jej 700-letnich dziejach”. Umieszczono ją na ścianie Piwnicy Świdnickiej. Wynika z tego, że Słowacki podczas któregoś pobytu we Wrocławiu odwiedzał także Piwnicę Świdnicką, podobnie jak Johann Wolfgang von Goethe, Fryderyk Chopin, Józef Ignacy Krzewski i inni.²¹

4. IX Liceum Ogólnokształcące przy ul. Piotra Skargi 29–31 nadano imię Juliusza Słowackiego. Działa tu Stowarzyszenie Ab-

solwentów i Sympatyków tego liceum, które wykazało się ogromną aktywnością w organizowaniu imprez poświęconych Wieszczozi w 2009 roku w ramach tzw. Juliuszady.

5. W 2009 roku, w 200. rocznicę urodzin, umieszczono następujące tablice pamiątkowe:

- przy ulicy Oławskiej 9, nieopodal miejsc, gdzie Słowacki w 1848 roku mieszkał i spotykał się z Mamą,
- na cokole pomnika Wieszcza w parku Słowackiego,
- przy ul. Ofiar Oświęcimskich, gdzie Słowacki mieszkał w roku 1831.

6. W roku obchodów 200. rocznicy urodzin, w ramach Juliuszady, przy pomniku Wieszcza, odbywały się spotkania poetyckie licealistów, a po Wrocławiu kursował zabytkowy tramwaj, na którym umieszczony był wizerunek Juliusza Słowackiego z napisem „Juliusz Słowacki 4 IX 1809 – 3 IV 1849 – 200 Rocznicą Urodzin”.

7. W 2016 roku, kiedy Wrocław był Europejską Stolicą Kultury, zorganizowałem II odsłonę Międzynarodowego Festiwalu Poezji „Poeci bez granic” poświęconą w dużej części Juliuszowi Słowackiemu w IX LO oraz przy Jego pomniku; z udziałem polskich i zagranicznych poetów z Ukrainy, Czech, Łotwy, Belgii i Wietnamu.

Kazimierz Burnat

Przypisy:

1. Z. Sudolski, *Słowacki. Opowieść biograficzna*, Anchor, Warszawa 1956, s. 98–99.
2. P. Hertz, *Portret Słowackiego*, PIW, Warszawa 1949, s. 38.
3. J. Zieliński, *Powikłane życie Juliusza Słowackiego*, Świat Książki, Warszawa 2000, s. 64–65.
4. T. Mikulski, *Spotkania wrocławskie*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1954, s. 119–120.
5. J. Słowacki, *Listy do matki*, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1979, s. 10–13.
6. J. Zieliński, *op. cit.*, s. 210.
7. B. Zakrzewski, *Przechadzki po dziewiętnastowiecznym Wrocławiu*, Wydawnictwo Dolnośląskie 1989, s. 116–117.
8. P. Hertz, *op. cit.*, s. 193–194.
9. *Ibidem*, s. 194.
10. T. Mikulski, *op. cit.*, s. 215–219.
11. *Ibidem*, s. 220–221.
12. P. Hertz, *op. cit.*, s. 194.
13. www.seniorzy.wroclaw.pl
14. Z. Sudolski, *op. cit.* 314–316.
15. www.niedziela.pl/wydruk/101767/nd
16. T. Mikulski, *Temat Wrocław. Szkice Śląskie*, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1961, s. 230–231.
17. P. Hertz, *op. cit.*, s. 196.
18. J. Słowacki, *op. cit.*, s. 454–455.
19. http://wikipedia.org/wiki/Pomnik_Juliusza
20. www.dolny-slask.org.pl
21. <http://dolny-slask.org.pl/40771690/foto.html>

Juliusz Słowacki

Hymn

Smutno mi, Boże! – Dla mnie na zachodzie
Rozlałeś tęczę blasków promienistą;
Przedemną gasisz w lazurowej wodzie
Gwiazdę ognistą...
Choć mi tak niebo ty złocisz i morze,
Smutno mi, Boże!

Jak puste kłosa, z podniesioną głową
Stoję rozkoszy próżen i dosytu...
Dla obcych ludzi mam twarz jednakową,
Ciszę błękitu.
Ale przed tobą głąb serca otworzę,
Smutno mi, Boże!

Jako na matki odejście się żali
Mała dziecina, tak ja płaczu bliski,
Patrząc na słońce, co mi rzuca z fali
Ostatnie błyski...
Choć wiem, że jutro błysnie nowe zorze,
Smutno mi, Boże!

Dzisiaj, na wielkim morzu obłąkany,
Sto mil od brzegu i sto mil przed brzegiem,
Widziałem lotne w powietrzu bociany
Długim szeregiem.
Żem je znał kiedyś na polskim ugorze,
Smutno mi, Boże!

Żem często dumiał nad mogiłą ludzi,
Żem prawie nie znał rodzinnego domu,
Żem był jak pielgrzym, co się w drodze
trudzi

Przy blaskach gromu,
Że nie wiem, gdzie się w mogiłę położę,
Smutno mi, Boże!

Ty będziesz widział moje białe kości
W straż nie oddane kolumnowym czołom;
Ale jest jako człowiek, co zazdrości
Mogił popiołom...
Więc że mieć będę niespokojne łożę,
Smutno mi, Boże!

Kazano w kraju niewinnej dziecinie
Modlić się za mnie co dzień... a ja przecie
Wiem, że mój okręt nie do kraju płynie,
Płynąc po świecie...
Więc, że modlitwa dziecka nic nie może,
Smutno mi, Boże!

Na tęczę blasków, którą tak ogromnie
Anieli twoi w siebie rozpostarli,
Nowi gdzieś ludzie w sto lat będą po mnie
Patrzący – marli.
Nim się przed moją nicością ukorzę,
Smutno mi, Boże!

